

สรุปผลการศึกษาและขอเสนอแนะ

ถูกต้องในระดับสูงของนิพัทธ์ของการเปลี่ยนแปลงฟ้อฟอร์สที่สิ่งมีชีวิตใช้ไคท์ทั้ง ๓ รูปคือรูปที่ละลายน้ำ รูปที่ถูกซับน้ำสารแขวนลอย และรูปที่ถูกซับน้ำกะgon เนื่องจากถูกต้องในระดับสูงของการเปลี่ยนแปลงปัจจัยทางพิสิกส์-เคมีของน้ำซึ่งเกิดขึ้นกับปริมาณฟ้อฟอร์สในระดับสูงและยังมีอิทธิพลต่อการนำเข้าและการนำออกฟ้อฟอร์สไปใช้ของสิ่งมีชีวิตในระดับสูงทั้ง ๓ กันนั้นจึงทำให้ฟ้อฟอร์สที่สิ่งมีชีวิตใช้ไคท์ในรูปต่าง ๆ มีค่าเปลี่ยนแปลงไปตามถูกต้องในระดับสูงแม้จะโดยใช้มนุษย์เป็นเกณฑ์ ฟ้อฟอร์สที่สิ่งมีชีวิตใช้ไคท์ที่ถูกซับน้ำกะgonคือ เมื่อฟ้อฟอร์สส่วนที่อยู่ในน้ำเพิ่มขึ้น ฟ้อฟอร์สที่ถูกซับน้ำกะgonจะลดลง และเมื่อฟ้อฟอร์สส่วนที่อยู่ในน้ำลดลง ฟ้อฟอร์สที่ถูกซับน้ำกะgonจะเพิ่มขึ้น นั้นคือระดับสูงของนิพัทธ์ของการแยกเปลี่ยนฟ้อฟอร์สระหว่างน้ำกับกระgonตลอดท่าไห้ฟ้อฟอร์สที่สิ่งมีชีวิตใช้ไคท์หนึ่งในร่องน้ำของระดับสูงของน้ำกับกระgonตลอดเวลา การแยกเปลี่ยนกังกล่าวจะควบคุมฟ้อฟอร์สที่ละลายน้ำส่วนที่สิ่งมีชีวิตใช้ไคท์ของระดับสูงลงมาในคงที่อยู่ประมาณ ๐.๖-๐.๗ ในคริโนล/เดตร

นอกจากสมดุลย์ของฟ้อฟอร์สระหว่างน้ำกับกระgonแล้ว ระดับสูงมีสมดุลย์ระหว่างปริมาณฟ้อฟอร์สที่ละลายน้ำกับอัตราการใช้ฟ้อฟอร์สคงก่อตัวโดยสิ่งมีชีวิตในน้ำ ควบคือ เมื่อฟ้อฟอร์สในน้ำและในกระgonเข้าสู่ภาวะสมดุลจะให้ฟ้อฟอร์สที่สิ่งมีชีวิตใช้ไคท์ละลายน้ำอยู่ปริมาณหนึ่ง อัตราการใช้ฟ้อฟอร์สปริมาณนี้จะเข้าสู่สมดุลระหว่างการใช้ฟ้อฟอร์สโดยสิ่งมีชีวิตกับการให้ฟ้อฟอร์สเพิ่มเข้าสู่น้ำไว้เรื่อยๆ และเมื่อปริมาณที่ถูกนำไปเข้าเรือปริมาณที่ถูกใช้ไปเปลี่ยนแปลงสมดุลย์ก็จะเปลี่ยนไป

ในรายงานริเวอร์ของระดับสูงของนิพัทธ์ฟ้อฟอร์สที่สิ่งมีชีวิตใช้ไคท์ในรูปต่าง ๆ อยู่ในระดับความเข้มข้นสูงอาจเนื่องมาจากฟ้อฟอร์สจากแหล่งต่าง ๆ ถูกนำไปเข้าสู่ระดับสูงในปริมาณมาก ไกแกะ น้ำทึบจากบ้านเรือนและเศษอาหารรวมทั้งสิ่งขับถ่ายของปลาที่เลี้ยงในกระชัง

กั้นนี้ สิ่งมีชีวิตที่օาร์คิไนซ์และในตะกอนของหะเลสาบสังขลาจะไม่ถูกจับกัดการเจริญเดินไปไกลขอฟอฟอรัส การที่หะเลสาบสังขลาไม่ฟอฟอรัสที่สิ่งมีชีวิตใช้ได้ในระดับความเข้มข้นสูง เช่นเมื่อจอก่อให้เกิดภัยหนาพื้นน้ำขึ้นหนาแน่นอ่าจทำให้หะเลสาบเกิดการดันเดินໄດ້ หรือ เมื่อพืชเหล่านั้นตายลงอาจเกิดการขาดออกซิเจนก่อให้เกิดภาวะน้ำเสียได้ กั้นนี้ จึงควรมีการจ่ากัดปริมาณการนำฟอฟอรัสเข้าสู่หะเลสาบ

ขอเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาถึงอัตราการใช้ฟอฟอรัสของสิ่งมีชีวิตเด็ก ๆ ในน้ำของหะเลสาบสังขลาในทุกๆ ฤดูกาลเพื่อหาข้อสรุปว่าฟอฟอรัสเป็นเวดดกุบินหลักที่สิ่งมีชีวิตเด็ก ๆ ในน้ำของหะเลสาบน่าจะไม่ใช้ต่อคปมหรือไม่ เพื่อเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาถังขยะของหะเลสาบคือไป

2. ควรมีการวิเคราะห์หาปริมาณเหล็กควบคู่ไปกับการวิเคราะห์ปริมาณฟอฟอรัสก็ยเนื่องจากฟอฟอรัสในตะกอนของหะเลสาบสังขลาในบางบริเวณไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณอินทรีสาร อาจเป็นไปได้ว่าในบริเวณนั้นฟอฟอรัสสังกกล่าวถูกควบคุมโดยขบวนการ redox reaction ของสารประกอบเชิงช้อนเหล็กกับฟอฟอร์ฟีต ฉะนั้นจึงควรมีการศึกษาในเรื่องนี้เพื่อจะหาข้อสรุปถังกล่าว

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย